

Flygtningenævnets begrundelse og resultat

Ansøgeren er etnisk araber og shia-muslim af trosretning fra Irbid, Jordan. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun frygter sin ægtefælle, som befinder sig i Syrien. Ansøgeren blev tvangsgift med ægtefællen, fordi hun under et ophold i Danmark fra 1999 til 2002, blev forelsket i en dansker, hvilket hendes fader opdagede. Manden, som ansøgeren blev tvunget til at gifte sig med, var meget ældre end hende. Han var voldelig overfor ansøgeren og nægtede, at lade hende forlade bopælen. I 2011 flygtede ansøgeren til Syrien, men vendte efter omkring en uge tilbage til sin ægtefælle, fordi han havde lovet at behandle hende ordentligt. Ægtefællen fortsatte dog med at mishandle ansøgeren. Ansøgeren rejste derfor i 2013 til Danmark fra Dubai på et besøgsvisum.

Det bemærkes, at Flygtningenævnet ikke finder grundlag for, at udsætte sagen med henblik på en ægthedsvurdering af den fremlagte dom vedrørende forældremyndigheden over ansøgerens børn.

Flygtningenævnets flertal finder, at ansøgerens forklaring på en række væsentlige punkter har fremtrådt divergerende og udbyggende, herunder forklaringen vedrørende ansøgerens ægtefælles aktive medvirken til hendes udrejse, som er afgivet overfor politiet og Udlændingestyrelsen, sammenholdt med den forklaring som er afgivet overfor nævnet, om at hun er flygtet med hjælp fra en grønthandler med samme navn som ægtefællen.

Ansøgerens forklaring om intensiteten og omfanget af voldsudøvelsen og de seksuelle overgreb i ægteskabet findes heller ikke at kunne lægges til grund.

Uanset om ansøgeren ved en tilbagevenden til Jordan vil være i et modsætningsforhold til ægtefællen, blandt andet i kraft af det omtalte kæresteforhold under opholdet i Danmark, findes ansøgeren ikke at have sandsynliggjort, at hun vil blive udsat for forfølgelse eller overgreb, som hun ikke kan søge de jordanske myndigheders beskyttelse imod. Flygtningenævnets flertal finder på denne baggrund og efter en samlet vurdering ikke, at ansøgeren vil være i risiko for en asylbegrundende forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller i reel risiko for overgreb omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.